

sted, hvor der er en begrænsning på, hvad vi kan gøre rent beskatningsmæssigt, er på naturgassen, hvor der, dengang der var monopoler både på udvindingssiden og på aftagersiden, blev indgået en i øvrigt meget rimelig aftale om, at i tilfælde af skatteforhøjelser kunne det væltes over på DONG. Er, og det går jeg ud fra han er, økonomi- og erhvervsministeren ikke enig med mig i, at en sådan aftale er klart uforenelig med et fuldstændigt liberaliseret gasmarked?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at vi alle sammen er bekendt med de overvæltningsskalsuler, der findes, og dem vil vi selvfølgelig respektere.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som afslutning på forespørgernes vegne.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og også tak for de besvarelser, som ministeren er kommet med undervejs. Det er besvarelser, der har været klare og præcise, og som i og for sig godt kunne tjene som forbillede for ministerbesvarelser i andre ministerier. De burde måske i virkeligheden rundsendes. Det vil jeg gerne sige tak for. Ministeren har medvirket til, at vi fik et klart grundlag for debatten.

Efter min mening er der i dag tale om et politisk gennembrud for en sag, som vi fra Enhedslistens side år efter år har arbejdet på at få i gang. Nu har vi i dag fået hul på bylden. For første gang bliver det besluttet, at vi nu skal i gang med at ændre på beskatningen af de nuværende koncessioner. Det forslag til vedtagelse, som et enigt Folketing om lidt – sådan som det ser ud – vil stemme for, indeholder jo netop ordet nuværende. Det er helt afgørende.

Det er naturligvis også helt afgørende, som ministeren var inde på, at der eksisterer et andet flertal i Folketinget, som, hvis forhandlingerne ikke giver et tilfredsstillende resultat, vil være indstillet på at gå videre.

Så jeg vil gerne sige tak til alle partiernes ordførere og til ministeren for deres indsats i debatten.

Vi vil fra Enhedslistens side naturligvis holde meget øje med, hvordan regeringen vil følge det

op. Vi ved jo godt, at i den sag har Venstres ordfører en anden holdning end et flertal i Folketinget. Derfor vil vi med meget stor interesse følge, hvordan ministeren nu vil føre disse forhandlinger, og se frem til den redegørelse, som Folketinget skal have til oktober. Det bliver forhåbentlig en redegørelse, der vil gøre, at befolkningen kan se frem til, at vi i 2004 kan få en øget beskatning af nordsøolien. Det ligger nu inden for praktisk rækkevidde, at et sådant resultat kan opnås. Hvis det bliver tilfældet, synes vi i Enhedslisten, at vi har haft en god dag med den her debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V (54) af Kim Andersen (V), Aase D. Madsen (DF) og Helle Sjelle (KF) (se side 4998) vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V (53) af Keld Albrechtsen (EL), Svend Auken (S) og Morten Hermann (SF) bortfaldet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Der bliver nu en pause i forhandlingerne. Det er lidt tidligere end sædvanligt om torsdagen. Til gengæld genoptages mødet lidt før i dag, nemlig kl. 12.45.

Mødet udsat kl. 11.44

Mødet genoptaget kl. 12.45

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse. (Oprettelse af nye boliger ved sammenlægninger under byfornyelse).

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 12/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Forslaget fra Enhedslisten, som vi i dag skal behandle, går ud på, at kommunalbestyrelsen ved sammenlægninger af boliger i forbindelse med byfornyelse skal sikre, at der opføres en bolig af tilsvarende størrelse som erstatning for den nedlagte bolig. Som baggrund for lovforslaget anføres, at kommunerne i forbindelse med byfornyelse har nedlagt mange små lejligheder, og Københavns Kommune skulle være en af synderne.

Jeg kan sige om den sag, at vi jo her i Folketinget har vedtaget en boligpakke i december måned. Vi kan allerede nu i dag notere os, at der bliver bygget mange flere boliger, end vi egentlig havde regnet med. Det er familieboliger, det er ældreboliger, det er boliger til unge studerende. Det er vi ret godt tilfredse med.

Det er måske også derfor, Enhedslisten i dag med deres forslag ønsker at gøre opmærksom på, at de også har en politik på området, idet man valgte at stå uden for en ganske udmærket boligpakke i december måned.

Men med hensyn til den konkrete problemstilling omkring nedlæggelse af små boliger kan jeg oplyse, at der lovgivningsmæssigt er taget hånd om den husstand, som mister sin bolig som led i byfornyelsen.

Byfornyelsesloven sikrer erstatningsbolig til de husstande, som berøres af, at boliger sammenlægges. Husstanden har således krav på at få anvist en bolig af passende kvalitet, udstyr og beliggenhed. Erstatningsboligen skal enten have et rum mere end antallet af husstandsmedlemmer eller samme rumantal som den tidligere bolig.

Husstanden har adgang til én gang at afvise den tilbudte erstatningsbolig, uanset om boligen opfylder de nævnte krav. Husstanden kan således afvise den først tilbudte erstatningsbolig uden at skulle anføre nogen begrundelse.

Såfremt der bliver tale om en højere leje, gives der efter reglerne i lov om individuel boligstøtte økonomisk kompensation, som aftrappes over en årrække på 4 eller 9 år afhængigt af husstandens indkomst.

Herudover har husstanden i 1-2 år efter anvisningen ret til at få tilbudt en anden erstat-

ningsbolig. Husstanden har fortrinsret til boliger, der anvises i husstandens tidligere bykvarter.

For det første ligger der altså nu en række gode tilbud om at opføre nye boliger til familier og studerende, så vi tilfører kommunerne flere boliger. For det andet har vi et regelsæt, som effektivt beskytter den husstand, som må fraflytte sin bolig og skal genhuses som følge af byfornyelsen.

Endelig er der grund til at understrege, at beslutning om nybyggeri må tages med udgangspunkt i de lokale forhold med hensyn til boligmasse, beboersammensætning og det fremtidige behov for boligforsyning. Disse beslutninger tages derfor bedst af de private investorer og også af kommunerne. Vi skal ikke indføre stive centralistiske krav til den lokale politik.

På den baggrund finder jeg, at der ikke er behov for at pålægge kommunerne pligt til at sikre opførelse af nye boliger i forbindelse med byfornyelse. Jeg må derfor på regeringens vegne afvise Enhedslistens forslag.

Ulrik Kragh (V):

Enhedslistens forslag til ændring af lov om byfornyelse vil pålægge kommunerne at opføre nye små boliger i stedet for de små boliger, som gennem byfornyelse sammenlægges. Det forslag er vi ikke enige i i Venstre, idet forslaget ville skabe en række uhensigtsmæssige følgevirkninger.

For det første: Når der gennem byfornyelse sammenlægges små lejligheder, skyldes det generelt et behov for at kunne etablere eget toilet og bad i den byfornyeede lejlighed. Såfremt forslagsstillernes forslag skulle nyde fremme, skulle en lejlighed, der f.eks. er 52 m², reduceres med de 5-7 m², som skulle bruges til toilet og bad. Dermed ville lejligheden miste størrelse og miste sin anvendelse for den familie, der måske bor i den i forvejen.

For det andet skal byfornyelsen foregå, hvor der er størst behov, det vil sige, hvor kulde- og fugtgener gør forholdene uholdbare på grund af dårlig isolering, samt hvor lejligheder ikke er udstyret med eget bad og toilet.

Såfremt Enhedslistens forslag blev vedtaget, ville det være nærliggende for kommunerne at søge byfornyelse, hvor der er størst effekt. Det ville betyde, at der er en risiko for, at de små boliger kunne blive sat bagest i investeringsplanen, uagtet at de måske er de mest trængende.

For det tredje er problemet med det stigende antal små boliger et udtryk for et mere generelt problem end det problem, som Enhedslisten påpeger med sammenlægning ved byfornyelse. Det generelle pres på boligmarkedet har betydet, at mange, som egentlig gerne ville flytte i en større lejlighed, bliver i den mindre bolig. Problemet med den manglende rotation har regeringen med Venstres stemmer igangsat en løsning på med lovinitiativer som følge af boligpakken. Det betyder, at boligmassen tilføres ca. 20.000 boliger hvert af de næste 5 år, og konsekvensen bliver mindre pres på boligmarkedet og heraf også mindre rift om de små boliger.

For det fjerde har vi kommunalt selvstyre i Danmark. Det betyder, at kommunerne som det yderste bæredygtige led har ansvaret for og kompetencen til at beslutte, hvordan der skal bygges og byfornyes. Det er kommunerne selv, der er nærmest til at mærke behovet og prioritere, det er kommunerne, som mærker det på deres egen krop i hverdagen. Derfor kan Folketinget selvfølgelig lovgive om det i detaljer, men Venstre finder, at kommunerne er de bedst egnede til det.

Sammenfattende må Venstre konkludere, at forslaget til lovændring vil skabe risiko for ubrugelige lejligheder, såfremt byfornyelsen med indretning af toilet og bad bliver gennemført inden for samme lejlighedsstørrelse. Der vil blive skabt risiko for uhensigtsmæssig prioritering, hvor de mindste lejligheder bliver sat bagest i byfornyelsen på grund af omkostninger til erstatningsboliger. Problemet med manglende små lejligheder bliver i forvejen løst ved hjælp af boligpakken i løbet af de næste år, og endelig er kommunerne de nærmeste til at mærke behovet, hvor det er, og derfor skal Folketinget overlade beslutningerne til det yderste bæredygtige led.

Med de her fremførte argumenter skal Venstre afvise forslaget.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Så skal vi til det igen. Enhedslisten siger, at de er glade for byfornyelse, og Enhedslisten siger, at de ønsker flere penge til byfornyelse. Så langt så godt. Men det er Socialdemokraternes opfattelse, at dette her forslag vil fastlåse boligstrukturen i de kommuner, hvor der netop er behov for ændringer. Det er netop i de store byer, der er et enormt behov for familieboliger, og derfor er det ejendommeligt, at Enhedslisten vælger at komme med sådan et forslag.

I en tid, hvor det fyger i luften med det ene ideologiske korstog efter det andet mod den almene boligsektor i det her land, hvor der er et skrigende behov for, at der bliver bygget flere boliger, undrer vi os hos Socialdemokraterne over et forslag af denne karakter.

Den tidligere SR-regering fremsatte en række forslag på byggeområdet, som kunne få gang i byggeriet og få gang i mere byfornyelse. Nogle af disse forslag tog VK-regeringen fornuftigvis handsken op efter og genfremsatte, men på byfornylsesområdet er der desværre kun sket nedskæringer og forringelser under VK-regeringen. Det burde Enhedslisten sådan set koncentrere sig om. Der er ikke behov for mindre byfornyelse i det her land, men der er stadig behov for en stor indsats rundt omkring i landets kommuner.

I bemærkningerne til forslaget gøres Københavns Kommune, som ministeren også var inde på, til den helt store skurk, hvilket efter min opfattelse er helt urimeligt, idet København har løftet en kæmpe opgave. København har lidt over 136.000 boliger på et eller to værelser, hvilket er halvdelen af alle boliger i byen. Halvdelen af alle boliger i København er på to værelser eller mindre, og det er en boligstruktur, som selvfølgelig ikke er passende i forhold til behovet.

I resten af hovedstadsregionen er vi nede på, at det kun er en fjerdedel af boligerne, som udgøres af lejligheder på to værelser eller mindre.

Siden 1992 er antallet af små boliger i København faldet med 2.400, og det er primært på grund af byfornyelsen. Det er jeg med til at påtage mig et centnærtungt ansvar for, det skal jeg skynde mig at sige, jeg sad i Københavns Borgerrepræsentation, jeg var formand for Københavns Byfornylsesselskab, og jeg er glad for den udvikling, som er sket. Fra 1992 til 2001 er der gennemsnitligt sammenlagt 725 boliger pr. år. Det har givet 360 familieboliger. Tallet 5.000 nævnes, jeg synes det er vanskeligt at nå det tal. Boliger nedlagt som følge af sammenlægninger udgør i Københavns Kommune 1 promille af den samlede boligmasse i København.

Kl. 12.55

Enhedslisten har ret i, at der nedlægges boliger ved sammenlægninger, det er jo vanskeligt at komme uden om. I København er boligstrukturen af en sådan karakter, at det er behovet; der er alt for mange små og utidssvarende boliger i København. De planer, Københavns Kommune har lagt, er tilsyneladende at tilvejebringe flere større boliger til de mange børnefamilier, der

står og venter på en egnet bolig. Strategien er, at det skal ske via lejlighedssammenlægninger og selvfølgelig via nybyggeri. Det mener Socialdemokraterne er den rigtige kurs.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er nødt til lige at komme med to korrektioner.

Det er ikke rigtigt, at Enhedslisten er modstander af byfornyelse – det må være en misforståelse, der har indsnæget sig hos den socialdemokratiske ordfører – men vi er ikke tilhængere af den for enhver pris.

Det andet er, at Socialdemokratiet altså må erkende, at København er den store synder i den her sag. Er det ikke korrekt, at de planer, der ligger i Københavns Kommune nu, indbefatter et tab af omkring 15.500 boliger frem til år 2014 som følge af planlagte sammenlægninger?

Og er det ikke rigtigt, at så skulle man hellere se at få bygget de familieboliger, som man mener der mangler, end at drive folk ud af de lejligheder, de bor i i dag? Hr. Lars Kramer Mikkelsen fik jo næsten fremmanet et billede af, at disse 150.000 boliger var overflødige; man skulle næsten tro, at de stod tomme og ikke var beboede. De er faktisk beboede, derfor er de jo også nødvendige.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men alle boliger i København er nødvendige; det er boliger jo generelt, kan man jo sige.

Nu ved jeg, fordi jeg selvfølgelig har gode kilder på Københavns Rådhus, at Enhedslisten ikke har været med i den boligaf tale, som er indgået på Københavns Rådhus. De valgte at stå uden for en bred boligaf tale, som kollegaerne på venstrefløjen indgik; SF og Socialdemokratiet indgik den med CD og i øvrigt Dansk Folkeparti på Københavns Rådhus. Det må vi sige er en bred politisk aftale. VK var ikke med, men det var formentlig ud fra nogle andre forudsætninger end Enhedslistens.

Man må jo sige, at det er lidt misvisende at stå og hælde nogle tal ud fra Folketingets talerstol om, at der skal nedlægges så og så mange boliger i København, for det forudsætter, at man så også nævner, hvor mange boliger man har tænkt sig at bygge i den samme periode. Der er jo ingen som helst logik i det her, hvis ikke man nævner, at der i den samme periode tænkes påbe-

gyndt en række større familieboliger. Når man lejlighedssammenlægger og dermed altså også får nogle lejligheder ud af det, bliver der selvfølgelig færre, det halve af det antal, man sammenlægger, men der bliver i den samme periode bygget i en væsentlig hurtigere takt end tidligere. Det er jo planen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ville da ønske, at det, hr. Kramer Mikkelsen siger, var helt rigtigt, men det er der desværre meget der tyder på at det ikke er.

Jeg har gået tallene efter fra de tilsagn, der er givet til almene familieboliger i 2002, for så vidt angår Københavns og Frederiksberg Kommuner, og de tal, jeg står med her, siger 156 tilsagn, mens der f.eks. i Nordjyllands Amt var 377 tilsagn, altså næsten tre gange så meget. Så der er ikke noget, der tyder på, at der er gang i det med byggeriet.

Og så har vi jo fået at vide i undersøgelser, at de unge strømmer til København og Århus. Det er ikke en udvikling, vi synes er heldig, vi så gerne, at det blev meget mere jævnt fordelt ud over landet, men det er jo en kendsgerning, og de efterspørger små boliger – er det ikke rigtigt? – og dem vil man så nedlægge. Det hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hvis hr. Keld Albrechtsen havde hørt efter, da jeg holdt min ordførertale, så sagde jeg, at der var nedlagt 1 promille af Københavns boliger ved lejlighedssammenlægning, små, utidssvarende boliger på et eller andet sted omkring 45-50 m² uden fjernvarme, uden bad, mange af dem med toilet på trappen.

Kl. 13.00

Jeg må sige, at jeg ikke stiller mig op i køen af de mennesker, som hykler over, at de boliger bliver nedlagt, for de er utidssvarende, og det er familieboliger, der er brug for. Halvdelen af Københavns boligmasse er af den type, og der er behov for at ændre på boligstrukturen i Københavns Kommune. Derfor er jeg fuldstændig fortrøstningsfuld ved den boligaf tale, som man har indgået på Københavns Rådhus, som i øvrigt gør, at man vil bygge flere almene familieboliger.

Tallet, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, kan jeg ikke genkende. De oplysninger, jeg har fået, er, at der bliver bygget 500 til næste år og 600

næste år igen, og at planen i øvrigt er, at der skal bygges 1.500 almene boliger om året.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg nævnte bare, at tallene for 2002 altså tyder på, at én ting er fine planer, man vedtager på rådhuset i København, noget andet er, hvad der rent faktisk kommer i bevægelse rent fysisk ude på byggepladserne. Men o.k. det er så én ting.

Selv hvis der så blev bygget en hel masse flere familieboliger takket være hr. Kramer Mikkelsens utvivlsomt meget betydelige indsats i København, så står vi stadig væk med det problem med alle de unge, der strømmer til. Og hr. Kramer Mikkelsen bestrider jo ikke mine oplysninger om, at der kommer til at blive fjernet 15.500 boliger som følge af lejlighedssammenlægninger i de planer, der også indgår på rådhuset i København.

Og når der kommer flere unge, så er hr. Kramer Mikkelsen vel enig med mig i, at så er det ikke familieboliger, vi snakker om, så er det små boliger, vi snakker om, og dem bliver der altså færre af, selv hvis det skulle lykkes at få bygget de familieboliger, som vi da også gerne skulle have.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, nu ender det jo med at blive en ren københavnerdiskussion. Men jeg vil godt sige, at Københavns Kommune har flere studerende boende, end de har antal studiepladser. Så vi er nødsaget til at forholde os til det faktum, at det ikke er Københavns Kommune, der har et problem, men at det i virkeligheden i meget højere grad er et spørgsmål om, at der ikke er boliger til unge mennesker ude i omegnskommunerne. Det kan altså ikke være sådan, at København skal løse boligproblemet for alle studiebyer i det her land, og frem for alt kunne man jo sige, at det måske ville være meget fornuftigt at kigge på strukturen i eksempelvis det faktum, at 70 pct. af de studerende på Roskilde Universitetscenter vælger at bo i København.

Jeg tror, at København er glad for, at der er masser af unge, der gerne vil bo i byen. Men det, de unge efterspørger, lige så snart de er færdige med deres uddannelse, er altså en familiebolig, og det er dem, København nu vil i gang med at bygge.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Anita Knakkegaard (DF):

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse indeholder forslag om, at der i den gældende lov om byfornyelse tilføjes en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen fremover skal sikre, at der bygges nye, tilsvarende boliger ved sammenlægning af mindre boliger i forbindelse med byfornyelse.

Erstatningsboligerne skal være af tilsvarende størrelse som den nedlagte bolig. Begrundelsen er bl.a., at de studerende bebor de små lejligheder, der bliver sammenlagt, og det samme gælder med de ældre. Tanken er sådan set meget rimelig, men er efter Dansk Folkepartis mening helt overflødig grundet det boligforlig, Enhedslisten har valgt at stå uden for.

I boligforliget ultimo 2002 har parterne bl.a. vedtaget L 51, der gør det muligt at anvende den reducerede investeringsramme til ungdomsboliger. Det er også i boligforliget aftalt, at der afsættes 1 mia. kr. i støtte til opførelse af nye boliger til unge under uddannelse over de næste 5 år. Dette sikrer op imod 4.000 boliger til denne gruppe og i de områder af landet, hvor behovet er størst.

I forslaget henviser Enhedslisten til, at Københavns Kommune allerede har nedlagt 5.000 mindre lejemål og har planer om yderligere at nedlægge 15.000. Til Enhedslistens orientering er antallet af små boliger i Københavns Kommune reduceret med ca. 2.400 siden 1992 og ikke 5.000.

Med hensyn til at nedlægge yderligere 15.000 er dette heller ikke korrekt. Københavns Kommune har den 13. juni 2001 vedtaget en boligpolitisk strategiplan, og af den fremgår det, at der over en 15-årig periode vil ske en sammenlægning af ca. 15.000 boliger, som vil blive til ca. 7.500 større boliger.

Så Enhedslisten forstår åbenbart ikke at læse tallene, og det må man så sige kan være bevidst eller ubevidst.

KL 13.05

I samme strategiplan er der afsat 30 mio. kr. til boliger til unge eller ca. 1.000 boliger til de unge. Af ældreboliger opføres kun ganske få, det er korrekt, men det skyldes, at kommunens ældrebefolkning er faldet markant.

Så Dansk Folkeparti siger nej til L 86, da vi tror på, at de tiltag, der allerede er vedtaget i for-

bindelse med boligforliget, også vil blive ført ud i livet i vores kommuner.

Carina Christensen (KF):

Jeg kan med det samme sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at pålægge kommunerne en særlig pligt til at opføre nye og helt tilsvarende boliger i forbindelse med byfornyelse.

Vi har stor tiltro til, at kommunerne og de private investorer selv kan træffe beslutninger om, hvad der skal bygges, med udgangspunkt i de lokale forhold med hensyn til beboersammensætning, boligmasse og det fremtidige behov for boligforsyning. Vi mener ikke, det er noget, vi skal blande os i fra centralt hold.

Vi er også ganske godt tilfredse med de gældende regler vedrørende genhusning i forbindelse med byfornyelse. Der er efter vores mening allerede i dag gode og rimelige muligheder.

Vi er ligesom forslagsstillerne naturligvis også interesserede i, at vi i Danmark har et bredt udvalg af forskellige boliger til forskellig pris og i forskellig kvalitet og størrelse. Netop derfor er vi også meget glade for, at gennemførelsen af den boligpakke, som et flertal af Folketingets partier vedtog sidste år, vil betyde, at der over de næste 5 år vil blive bygget over 20.000 nye boliger om året, herunder også boliger til mindre ressourcestærke borgere.

Jeg skal ikke gennemgå alle initiativerne i boligpakken – jeg tror også, at Enhedslisten kender dem ganske udmærket – men der er altså mange gode og spændende tiltag på vej, og vi finder derfor ikke, at der er behov for at gennemføre dette forslag.

Morten Homann (SF):

I SF har vi sådan set meget sympati for nogle af tankerne bag det her forslag. Vi synes selvfølgelig ikke, det er hensigtsmæssigt, hvis man som kommune har mulighed for så at sige at presse svagt stillede borgere ud af boligmarkedet – især ikke, hvis det er en mulighed, som bliver praktiseret. Det er klart, at det er noget af det, man godt kan frygte, og som man også godt kan se, at sådan en ordning som den her kan bruges til at forhindre.

Men hvis man har et problem, man skal have løst, kan man spørge, om man så ikke skal finde et redskab, som passer til det. Der må jeg sige, at jeg nok er mere skeptisk over for, om Enhedslisten har fundet de vises sten med det her redskab.

Det er et redskab, som – bevar mig vel – vil forhindre, at man presser folk ud alene ved at nedlægge deres lejligheder, men samtidig har man altså også fået lavet et redskab, som gør, at det bliver fuldstændig umuligt for kommunerne at tilpasse sig, i takt med at deres befolknings-sammensætning ændrer sig, hvilket er ekstremt ufleksibelt i forhold til de problemer, som man kommer til at stå over for.

Jeg synes godt, vi kan sætte os sammen og prøve at finde en løsning på, hvordan man kan forhindre, at folk bliver presset ud af boligmarkedet, fordi kommunerne synes, at de hellere vil have andre mennesker ind, som er bedre til at betale skat. Det synes jeg er lige så usympatisk, som hr. Keld Albrechtsen synes.

Jeg synes, det her redskab, som man har fundet frem af skuffen fra Enhedslistens side, skyder helt over og ved siden af målet. Derfor vil jeg sige, at vi fra SF's side ikke kan støtte det, som det ligger.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget. Vi finder det slet ikke egnet til at løse de problemer, som forslaget i øvrigt peger på.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Det må jo nok erkendes, at forslaget har fået en noget kølig modtagelse. Men man kan da konstaterer, at SF og Det Radikale Venstre i det mindste erkender, at der er et problem, og gerne vil være med til at kigge på, hvordan det kan løses.

Derimod synes jeg, det er bekymrende, at de største partiers ordførere – ikke mindst hr. Kramer Mikkelsen – bruger meget energi på at forsøge at påvise, at der slet ikke er et problem. Det er jeg ked af.

Kl. 13.10

Jeg er uenig med hr. Homann, når han siger, at det ikke er fleksibelt. Det er ganske fleksibelt, for det vil jo netop betyde, at der f.eks. i Københavns Kommune vil være lige så mange små boliger til rådighed f.eks. for de unge, som der er i dag, selv om der sker en forbedring med hensyn

til familieboliger i kraft af lejlighedssammenlægninger.

Der vil jeg så lige sige til Dansk Folkepartis ordfører, at når man sammenlægger to lejligheder, mister man altså to lejligheder. De to eksisterende lejligheder går tabt, det er det, der ligger i tallene. Det er rigtigt, at så kommer der familieboliger i stedet for, men de kan jo ikke bruges af de mennesker, der efterspørger små boliger, så derfor er det et tab af 15.500 boliger. Det tror jeg ikke man kan komme bort fra.

Derfor vil det være sådan, at hvis man så afviser det her forslag og ikke er indstillet på at erkende problemet og ikke er indstillet på at finde andre løsninger, vil der altså ske det, som hr. Kramer Mikkelsen var inde på, at så vil der være en stadig voksende forskel mellem efterspørgslen af små boliger i København som følge af, at der strømmer flere og flere unge mennesker til, og så antallet af de boliger, der står til rådighed. Det vil f.eks. give sig udslag i, at ventelisterne til ungdomsboliger vil blive ved med at vokse.

Så siger hr. Kramer Mikkelsen: Jamen det er, fordi de skal bo nogle andre steder end i København. Problemet er bare, at det ønsker de ikke. Skiftende regeringer har forsøgt f.eks. at få mennesker, der studerer på Roskilde Universitetscenter, til at bo i Roskilde. Men de har fremdeles hellere villet bo inde i hovedstaden. Og det kan hr. Kramer Mikkelsen ikke gøre noget ved, andet end at sørge for, at de så får noget at bo i.

Så man har altså et ungdomsboligproblem, og også fortsat et problem med at skaffe boliger til de mennesker, der har meget, meget små indkomster, desværre, og som man måske så i Københavns Kommune kan skubbe ud af byen ved at nedlægge deres lejligheder. Men det er jo heller ikke nogen løsning på noget som helst.

Derfor er der et socialt problem, og der er et problem for de uddannelsessøgende, og det bliver ikke løst med den boligpakke, som regeringen har lavet. Det bliver heller ikke løst med den boligpakke, man har vedtaget på Københavns Rådhus.

Det, der bekymrer mig, er, at man så har et politisk flertal her på Christiansborg, som er enigt om, at det skal man altså ikke gøre noget ved. Det problem skal man bare lade vokse. Det synes jeg er en trist konklusion, hvis det skal være konklusionen på den her debat.

Så man vil altså ikke være med til de redskaber, Enhedslisten foreslår. Det er én ting. Men man vil heller ikke være med til at erkende, at vi har et alvorligt problem, som skyldes en sam-

fundsudvikling, som er gået ud af kontrol, fordi regeringens politik på alle mulige områder tilskynder, at folk forlader de tyndere befolkede dele af Danmark og strømmer til de store byer. Det skyldes jo alle mulige andre politikker, regeringen har.

Men det vil man så ikke tage konsekvensen af, når det gælder boligpolitikken, og så forsyne folk med de nødvendige boliger der, hvor de nu engang gerne vil bo. Der må man så erkende, at der simpelt hen er en skævhed i dansk boligpolitik, som man ikke vil se i øjnene og ikke vil gøre noget ved.

Jeg har så den fortrøstning – modsat den situation, hvis det alene var Enhedslisten, der gjorde opmærksom på det, for så ville der selvfølgelig ikke komme nogen løsning på det problem – at i og med at problemet jo eksisterer ude i virkeligheden med stigende styrke og vil gøre det også i de kommende år, vil dette høje Ting også på et eller andet tidspunkt blive nødsaget til at tage det alvorligt og gøre noget ved det. Men det bliver så altså ikke i dag, kan man forstå.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det håber jeg sandelig ikke. Jeg håber heller ikke, det bliver det i fremtiden. Det vil simpelt hen skævvride boligstrukturen i vore store byer og selvfølgelig ikke mindst i København, for det er det, som hr. Keld Albrechtsen har hæftet sig ved.

Hvis vi kigger på sammenlægninger af lejligheder i Københavns Kommune, er det således, at for så vidt angår ejerformen, typen af boliger, der bliver sammenlagt, er 51 pct. af dem andelsboliger, og 32 pct. af dem er ejerboliger, og 17 pct. af dem er lejeboliger. Det er altså stadig væk sådan, at af den der ene promise af Københavns Kommunes boliger er det over 80 pct. af dem, som er enten ejer- eller andelsboliger.

Kl. 13.15

Skulle vi nu ikke lade være med fra Folketingets talerstol at stå og bilde folk ind, at det er fattige mennesker, som ikke kan få råd til at finde et andet sted at bo, hvis de kommer i en situation, hvor de oven i købet frivilligt har sagt ja i deres beboerforening eller i deres ejerforening til, at der skal ske lejlighedssammenlægninger?

Det er ikke fattige studerende, det er ikke fattige mennesker, som ikke har råd til at finde et sted at bo. Dem skal der tages hånd om. Det var det, hr. Keld Albrechtsen og hans parti kunne have gjort ved at presse regeringen noget mere i

forhold til eksempelvis at lade være med at kaste sig over den almene boligsektor.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige, at hr. Kramer Mikkelsen altså ikke kommer uden om, at der bor mange mennesker i brokvartererne, som har små indkomster, og som, hvis man fjerner deres bolig, vil få vanskeligt ved at få et rimeligt ordentligt sted at bo på grund af den bolignød, der er i hovedstadsområdet. Det tror jeg da vi kan være enige om. Så kan vi måske være uenige om andre ting.

Så vil jeg bare forsikre hr. Kramer Mikkelsen om, at med hensyn til de angreb, som regeringen retter mod det almene byggeri i al almindelighed ved enhver lejlighed, så skal det sælges, og så skal det rives ned, og jeg ved ikke hvad, kan hr. Kramer Mikkelsen være fuldstændig sikker på, at der er hr. Kramer Mikkelsen og jeg helt enige. Det må vi vende os imod, og det får vi også lejlighed til at diskutere på et senere tidspunkt under andre debatter.

Men der skal ikke herske nogen tvivl. Der bliver ikke nogen uenighed mellem os.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Ændret finansiering af alment byggeri). Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL). (Fremsat 12/11 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en kommunal byggefond.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL). (Fremsat 12/11 2002).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at de postuler om angreb på det almene byggeri kan jeg ikke rigtig forstå.

Vi har nu tilsagn om godt 14.000 almene boliger i det kommende år. Det er vist mange, mange år siden, om overhovedet før, at det har været så stort et tal, der har været tale om, så det kommer hr. Keld Albrechtsen ikke så langt med.

Jeg skal koncentrere mig om de to forslag, der i dag behandles sammen her. I beslutningsforslag nr. B 31 opfordres regeringen til at oprette en kommunal byggefond, der skal yde støtte til opførelse af alment byggeri. Midlerne i fonden skal betales af de kommuner, hvis andele af almene boliger i forhold til den samlede boligmasse ligger under landsgennemsnittet på 20 pct. De kommuner skal så til fonden indbetale et beløb svarende til den kommunale grundkapital.

Beslutningsforslaget skal jo så ses i en sammenhæng med lovforslaget nr. L 88, hvor forslagsstillerne ønsker at erstatte den kommunale grundkapital på 7 pct. med en statslig grundkapital. Det er så forslagsstillernes mening, at den statslige grundkapital helt eller delvis skal finansieres af byggefonden.

Som baggrund for de her forslag anfører forslagsstillerne, at de ønsker at fremme et varieret boligmarked. De anfører desuden, at de ønsker en situation, hvor alle har mulighed for frit at vælge, hvor de vil bo, og hvor de kan få en tilfredsstillende bolig.

Vi er i regeringen helt enige med forslagsstillerne i, at der er behov for et varieret boligmarked. Vi er også enige i, at der er behov for mere alment boligbyggeri, og mere overordnet set er det som bekendt også regeringens målsætning, at der skal rettes op på boligmarkedets ubalancer, ikke mindst mellem det private og det offentligt støttede lejeboligbyggeri. Det var netop